

Fragmentariska drömmar
Av Manno #5431

Tempen visar 26 grader och lunchen, bestående av en räksallad är nedskyfflad.
Jag känner paltkoman komma som ett brev på posten, jag måste bara lägga mig någonstans och sluta gluggarna om bara för en liten stund, rasten är ju inte slut än.
Sagt och gjort, jag tar min kopp kaffe och strosar bort från övriga lunchgäster som sitter på vår egen uteservering, bort förbi flaggstängerna, där i slutningen, där blir det perfekt att vila på maten.

Jag hinner knappt lägga mig ner förrän jag slumrar in och genast börjar jag drömma om förra helgen i Tånga. Det mesta är fragment av helgen.

Jag sitter på första parkett och får se när Jockes solstol går sönder, den skrattades sönder kan jag meddela, Ronnie och Kim trimmade upp Jocke så han inte kunde sluta garva och då gick det som det gick. :lol: :lol:

Plutten har med sig en flaska Rum och ställer den på bordet utanför ingången till receptionen, det är inget skådebröd som står där och en Vulcanist tar Plutten på orden. Vips så är den tömd till 80 % och hej vad det går och går så till den milda grad att balansen bara försvinner och ändalykten får smaka betonggolvet :oops: till allmänt jubel. :lol: :lol:
Detta händer samtidigt som två herrar äter frukost bestående av ölkorv och jordnötter.
En sen frukost efter bilfärd med lokala raggare som slutat på en åker någonstans kvällen före.
:? :?

Min och Johans havererade karaktärer får mig att garva där jag ligger på gräset, vi skulle ju ta det lugnt sista kvällen, men vad händer ca 5 sekunder efter beslutet? Jo Johan hittar Tånga dollar i fickan och beslutet är som bortblåst :shock: likaså karaktären att säga nej, fast vi försökte faktiskt. Vi tog en kopp kaffe, som vi toppade med lite grädde för att få det att se äkta ut, men vi blev sedda och fick snällt ställa muggarna på bardisken så whiskyflaskan fick smitta av sig lite. :oops: Sen var det ingen idé att ens försöka mer. Fler dollar införskaffades. Så det kan gå... :lol:

Det känns så gött att bara kunna sluta ögonen och få uppleva saker igen.
Jag känner att jag inte vill vakna, utan vara kvar i drömmens Tånga.
Trots det vaknar jag till, men minnet finns kvar och det känns så himla gött. 8) 8) 8)

Mvh.
Manuel Gelada Forto